

Végetért a VII. Országos Tudományos Diákköri Konferencia

Négy szegedi dolgozat a központi-díjasok között

Április 24-én délután tartotta záróülését a VII. Országos Tudományos Diákköri Konferencia. A záróülésen a vendéglátó Eötvös Loránd Tudományegyetem Rektora és Egyetemi Tanácsa nevében dr. Világhy Miklós egyetemi tanár, rektorhelyettes mondott beszédet.

Világhy professzor többek között megállapította, hogy a konferencia tartalmilag az előző hasonló szintű találkozóhoz képest fejlődést, előbbrelépést mutatott. A szekciók üléseit élénk vitaszellem jellemezte s az eszmecserék esetenként a tudományok eszmei irányzatainak küzdelméből is nyújtottak jeletítőt.

A rektorhelyettes a matematikai szakcioról szólva örömmel szögezte le, hogy sok tehetséges fiatal tűnt fel s jelentkezésük a vilá-

gázási kapcsolatai Kelet-Nyugat kereskedelmének tükrében" című dolgozataiért kaptak kiemelt díjakat. A debreceni Kössuth Lajos Tudományegyetemen négy dolgozatot részesítettek minisztériumi díjban.

A Bölcsészettudományi Karon Nagy Zoltán „Allan Sillitoe”, a Természettudományi Karon Nagy Sándor „Az (n-alfa), (n, p) reakciók vizsgálata a N¹⁴-magon, 14,7 MeV. neutronenergiánál” Báthory Erzsébet „Debrecen

iparának gazdaságföldrajzi vizsgálata”, Tóth Ferenc „A Borsodi Iparvidék bányászatainak gazdaságföldrajzi problémái” című dolgozataiért kapták meg az ezer forintot.

A pécsi Állam- és Jogtudományi Karon Pruzsinszky Sándor „Az államigazgatási jog forrásainak problémája különös tekintettel a kodifikációra” című munkájáért kapott minisztériumi díjat.

Egyetemünkön négy dolgozat szerzői kapták meg a kiemelt ezer forintos díjakat. A József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán Fehér Gyula és munkaközössége „Régészeti kutatások Csongrád megyében a felszabadulás után”, Hurta Éva és Szoboszlai Ildikó „Középiszkolási tanulói eszményképe” című tanulmányaikért részesültek központi díjban. A Természettudományi Karon Kenei Ferenc és Oláh Béla „Adatok az élesztőgombák oligosaccharid-bontásához” és Gazsó Erzsébet „Reális fermion-gázok perturbált állapotának energiája másodrendű közelítésében, a három-részecske kölcsönhatás figyelembe vételével” című dolgozatáért ugyan csak minisztériumi díjat kaptak.

Tizenkilenc dolgozat részesült kiemelt minisztériumi díjban

A VII. Országos Tudományos Konferencia társadalomtudományi és természettudományi szekcióiban a Művelődésügyi Minisztérium és a KISZ Központi Bizottsága kiemelt ezer forintos díjban a következő dolgozatok részesültek.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem három karáról hét dolgozat szerzői kapták meg a minisztériumi díjat.

A Bölcsészettudományi Karon Hunyadi György „A társadalomra vonatkozó fogalmak lélektani kutatásának kérdései”, Halla István és Balogh András „A kelet-afrikai partvidék középkori történetének kínai forrásai” című dolgozataikért, az Állam- és Jogtudományi Karon Szalai László „A KGST államok általános szállítási feltételei különös tekintettel a szerződésesség egyes eseteire” című dolgozatáért, a Természettudományi Karon Szemerédi Endre „Véges halmazok közös részeitől”, Mezei Ferenc „Fe-Rh hőkioldási együtthatójának vizsgálata antiferromágneses fázisátalakulás során”, Kárpáti Anna „A krinomképződés fény és elektronmikroszkópos vizsgálata fiatal és ivarérett fehéregerek bélszövetjeiben”, Buda György „Középső cserhíti piroxénandezitek elegyrészeinek optikai vizsgálata” című dolgozataikért kaptak ezer forintos kiemelt díjakat.

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen három dolgozat szerzői részesültek központi díjazásban.

Benet István „Tervszerűség értéktörvény mezőgazdaság” című dolgozatáért, Mózes László „Egyes kapacitásszámítási módszerek a mezőgazdaságban” és dr. Polus Károlyné Gyurkovits Gizella „A Német Szövetési Köztársaság és a KGST országok külkereskedelmi

A tartalomból:

FŐISKOLAI KOLLÉGIUMI NAPOK

★

FÉLEZER HALLGATÓ KÜLFÖLDÖN

★

SZÉLRÓZSA

★

KÖZÖSSÉG ÉS TEHETSÉG

★

SAKK

Móri Mihály linómetszete

Régi május elsejék

Hetvenkilenc éve ünnepelte először a munkásság május elsejét. A chichagói munkások kivonultak az utcára, beszüntették a munkát jobb munkakörülményeket követeltek és emberségesebb bánásmódot. Tizenhárom évvel később, a II. Internacionálé

párizsi kongresszusán május elsejét hivatalos munkaszüneti nappá nyilvánították, s 1889-től a nemzetközi munkások által ünnepe lett. A következő évben Magyarországon is megemlékeztek a nagy ünnepről, már amennyire a körülmények engedték.

A Szociáldemokrata Párt, amely a munkásság vezetőjének vallotta magát, nem a proletariátus tömörítésére, erejének növelésére törekedett, hanem a sztrájkok, tömegmozgalmak megakadályozására fordította erejét. Gátolni próbálták május elseje megünneplését, békés megmozdulással akarták szelídíteni.

De azoknak, akik mégis kivonultak az utcára, vagy nem dolgoztak, május elseje után nem

mindig akadt munkalehetőség. „A Horthy-korszak elején április vége, május első napja valóságos hadiállapot idejét jelezték Magyarországon. Április 29-én május 2-ig a csendőrséget és a rendőrséget a munkások elleni egységes fellépése érdekében katonai parancsnokság alá rendelték. A szegedi csendőrkörlet 1920-ban pontosan számoltartotta, hogy Szörégen kik nem dolgoztak és kik ünnepeltek meg május elsejét.” (Keszérű Bálintné, Dél-Magyarország 1954. május 1.)

1930-ban több szegedi kommunista vezetőt letartóztattak s így a május elsejék megünneplésének megszervezése nagyon nehéznek és körülményesnek bizonyult. Ugyanebben az évben azonban a Csillag börtön foglyai öreiket kijátszva összegyűltek az épület egyik folyosóján és méltatták az ünnep jelentőségét. Akadtak azonban vállalkozó szellemű aktivisták, akik vesélyesebb tevékenységet is folytattak. „Gera Sándor, Komócsin Antal, Korm Mihály 1931 áprilisának derekán megkapják a budapesti központtól a május 1-ei küldeményt: röpcédulákat, harci jelszavakat, füze-

teket, felhívásokat... A munkásünnep napján százan és ezren mennek át Újszegedre és a Kállay-ligetbe, de hemzsegnek a detektívök és a civilruhás csendőrok is. Gera Sándor és Korom Mihály egyszerre, de a híd két oldalán, egymástól tisztességtávolságban haladnak át a Tiszán. Ragyogó tavaszi nap volt, a felöltő gyanús lenne, így bizony látszanak a jól kitömött zsebeik. Meghül bennük a vér, amikor az egyik hirhedi „ismerős” politikai detektív szűrés szemmel előtt mennek el, mi lenne, ha megkérdeznék, mit takarnak a duzzadó zsebek. Most azonban sikerült átjutniuk, s a megmaradt röpcédulák is eljutottak a munkásokhoz.” (Kolozsár Béla, Dél-Magyarország, 1958. május 1.)

A rendőrok, besúgók, csendőrok nélküli első, szabad május elsejét 1945-ben ünnepeleék Szeged dolgozói. Május-ák, jókedv, az utcákon hőmpölygő tömegek jelezték a munkások által szabadságát a felszabadulás utáni május elsejéken — írja a Dél-Magyarország április 29-i száma.

Idén huszonegyedszer ünnepeleék felszabadult hazánkban a munka ünnepét. Szálljon hát most is a dal, fújja, hajlígtassa a májusi szél a lombba szökkenő fákat, a virágos ligetek bokrait, s legyen jókedv, dal, tánc és zene. Köszöntjük a nemzetközi munkások által nagy ünnepén a világ minden haladó pártját és szervezetét, a munkásokat, dolgozó parasztokat és a haladó értelmiségét. Régi májusokra emlékezünk, s Majakovszkij sorait idézzük;

„A régi május elseje most [felrémlik] Titokban lopóztam a város [pereméig]. Nézek sandán: van-e kozák, [zsandár? Micisapkás munkás, kezében [— tollal!” (Majakovszkij: Régi május) Farkas István

Húsz évvel ezelőtt

Felvonulók az első szabad május elsején, a Széchenyi téren (Liebmann B. felv.)